

REAALI Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht | rp.real.edu.ee

Nr 165 | Mai 2019

TERE, SUVI!

Selleks ajaks, kui see leht kooli jõuab, on suvi juba peaaegu et käes. Kiiremini ja valutumalt, kui ma arvata oskasin, on 11. klass, ja sellega komplektis käiv uurimistö, läbi. Tundub uskumatuna, et 2/3 gümnaasiumist on seljataga ja järgmisest aastast oleme meie koolis need kõige vanemad ja targemad (seda muidugi meie kallite õpetajate kõrval). Lausa nii vanad ja targad, et hakkame õpetama ja kasvatama uusi reaalkaade ehk oma rebaseid. Aeg ikka lendab.

Taas kord oleme terve kooliperega suutnud palju asju korda saata: sõit Narva, jõuluball, vabalava, ajarännak aastasse 1869, koolilõpulaat ja palju-palju muud, mis kõik siia lihtsalt ei mahu. Aitäh teile, kes te seda kõike korraldanud olete ja panustate kooliellu, mitte ei käi selles majas vaid akadeemilisi teadmisi omandamas. Oma elu tuleb ise huvitavaks

teha ja seda reaalkad juba oskavad.

Suur-suur tänu ja kummardus teile, kallid abiturientid, kes te olete panustanud Reaali Poissi sel aastal ja ka kõigil eelnevatel aastatel. Ilma teieta ei oleks meie leht iga kuu trükisoojana kooli ilmunud ja lisaks kõigele veel nii palju head tagasisidet saanud. Ja tõesti, siiras tänu sulle usina kirjutamise eest, René, Erko, Birgit, Kristofer, (Kristjan) Baikov, (Rene) Truuts, Iris, Brita! Aitäh keeletoimetamise eest, Tarmo, ja aitäh, Susanna, et andsid lehele just sellise ilme! Ilmselt aga kõik teist õnneks lõplikult pildilt ei kao, sest ka vilistlased võivad ju ometigi koolilehte kirjutada! Loodame, et järelkasv on samavõrd südamega asja juures, kui teie olite. Olgugi et tähtaegadest kinni pidamisega oli nii, nagu ta oli, siis loodan, et vähemalt Anu Kella õpilased on tulevases elus tänu kultuuripäevikule paremad ajaplaneerijad, kui nad seda gümnaasiumis olid. Tuult tiibadesse ning

kui varem ei kohtu, siis retsipeeril vast ikka!

Hea lugeja, aitäh ka sulle, et seda lehte iga kuu nii soojalt vastu oled võtnud! Eriline tänu nendele, kes jõuavad ka õpetajate ütlustest ettepoole ning poetavad kooli peal meile lehe kohta mõne hea sõna. Tänu sellele jagub ka meil soovi ja tahet iga kuu lehega vaeva näha ja seda isegi siis, kui vahepeal näib olukord hilinevad artiklite ja koolitööde tõttu lootusetu.

Mõnusat suve ja kohtumiseni septembris!

Kirke

ARMSAD REAALIKAD!

Nüüd ongi käes viimane kord, kui saate siin lugeda minu väikest veergu. Veel üks õppeaasta on läbi saamas ning igauhel on seoses sellega erinevad emotsioonid. Mõnede jaoks ei tähenda see midagi erilist, sest nende jaoks lõpeb järjekordne kooliaasta, kuid 134. ja 137. lennu jaoks on läbi saamas väga tähtis etapp elus. Alati on veidi hirmutav, kui ees ootavad muutused ning tuleb väljuda oma mugavustsoonist. 137. lennu õpilased on lõpetamas põhikooli ning seoses sellega astuvad nad mõnes mõttes "suurte inimeste" ellu. Nüüd tuleb tähtsaid valikuid hakata ise langetama, sest ümbritsevad inimesed hakkavad teiesugustesse suhtuma kui iseseisvatesse

ja haritud isikutesse. See aeg, mil vanemad suutsid lahendada kõiki teie probleeme, on läbi. Nüüdsest alates kannate oma tegude eest ise vastutust. Täiskasvanuks saamine võib olla hirmutav, kuid see on vältimatu osa meie elust. Kõige tähtsam on ennast mitte kaotada ja jääda igas olukorras iseendaks. 134. lend! ~12 aastat on selja taga ning kauaoodatud lõpp on peagi käes. Ma arvan, et kõik on väga ärevil, mis nüüd edasi saab. Kui peale põhikooli tundus, et ees on veel 3 aastat muretut elu, siis nüüd on kõik vastupidi. Ülikool, kaitseväge, eneseotsimine ja -harimine jms ei tundu üldse nii lihtsana. Keegi ei oska ette arvata, kust uus pauk võib tulla ja kogu

elu pahupidi pöörata. See, mis on hetkel plaanis, ei pruugi lõppude lõpuks üldse täide minna. Kõige tähtsam oskus, mida tuleb nüüd endas arendada, on vastupidavus ja paindlikkus, sest halb hinne koolis ei ole enam ainuke probleem, mis hakkab vaevama. Kokkuvõtteks sooviksin kõikidele Reaalkooli õpilastele (ja õpetajatele) ning eriti 137. ja 134. lennule, et kõik teie langetatud valikud tooksid aja möödudes teie ellu rõõmu ja armastust, kuna need on õnneliku elu kõige tähtsamad ehitusplokid.

Aitäh selle imelise aja eest, mis veetsin siin koolis koos teiega!

Sisukord

2	Toimetaja & presidendi veerg	11	Film
3	Ajarännak & Korvpall	12	Abiturient
4	Eesti keel	13	Kehalise õpetaja
5	Arvamus	14	Testid & Teretamine
6-7	Arvamus & Reaali Ramm	15	Väike maja
8	Abiturient		
9	Õpilaste vastused		
10	Lugemine & Muusika		

AJARÄNNAK AASTASSE 1869

André Otti 136B

Liisa Mai Arismaa 136B

Hannah Kurm 136B

Meil toimus 2. mail ajarännak aastasse 1869. Gümnaasium oli tublisti suutnud leida omale ajastukohased rahvariided, tänu millele oli meie rännak veelgi efektsam.

Esimese tunni ajal kogunesid kõik traditsioonilises rivistuses saali ning vaatasid muigega meie õpetajate esitatud näidendit laulupeo algatamisest. Carl Robert Jakobsoni kehasas suurepäraselt füüsikaõpetaja Reivo Maasik ning Lydia Koidulat mängis imeliselt meie abiturient Katri Liis Kaasik. Eriti uhke olin omaenda füüsikaõpetaja Marko Reediku üle, kes oma artistlikkusega ei väsi kunagi üllatamast. Antud juhul kehasas ta Johann Voldemar Jannseni.

Seejärel olid 9.–11. klassidel esimesed 4 tundi koolis, kus iga õpetaja rääkis enda antavast õppeainest 150 aastat tagasi. Tunnid olid väga informatiivsed.

Emakeeletunnis meenutasime laulupeo aegu ning klassijuhatajaga õppisime kombeõpetust. Matemaatikas jagus ajalugu küll 10 minutiks, kuid see-eest saime ülejäänud tunni jälle ülesandeid lahendada. Ega Reaalkooli õpilased muust unistada ei oskagi.

Vahetundides oli võimalus vihtuda kooli saalis lustakaid rahvatantse ning lugeda meie Reaali Poisi eriväljaannet, mis oli tohutult ajastuhõnguline.

Pärast koolitunde kogunesime koolistaadionile, et jäädvustada pilt reaalkatest seismas aastaarvu "1869" kujuga.

Kahjuks meie pikalt ette planeeritud päevale ilm ei naeratanud. Sellest hoolimata pidasime uhke rongkäigu läbi kesklinna, mis kindlasti paljudele märkamatuks ei jäänud. Kalevi spordihalli jõudes kõlasid laulud ning lõpus said kõik

Ajarännak

Allikas: Reaali koduleht

rahvariides jalga keerutada, nagu olekski aasta 1869.

Ei saa mainimata jätta Martin Saare mõjuvat esitust Jakob Hurda kõnest. Nagu sõnavõttust kuulsime, peame ka täna hoolt kandma, et meel ja mõistus meie seas veelgi kasvaks ja laiali jaguneks. Ja et need, kes on saanud hea hariduse, ei läheks välisriikidesse, vaid jääks ikka siia Eesti elusse panustama.

Näib, et praegu, 150 aastat hiljem, oleme Hurda kohaselt õigel järjel ning jõudu meile ka edaspidiseks!

KOLM AASTAT VÕITU!

André Otti 136B

Joonas Mengel 136C

Hugo Kivilo 136C

Üle pika aja polnud GAG ja Tallinna Reaalkool korvpallifinaalis kokku saanud. Meie kool on kaks aastat järjest võitnud koolidevahelised finaali ja ootused olid suured ka kolmandaks võiduks.

Tallinna Reaalkooli noormehed alustasid

Korvpall

Allikas: Reaali koduleht

võistluseelse soojendusega kohe, kui saali jõuti. Näha oli oskuslikku koostööd ning väga kauneid sooritusi, mis pakkusid publikule meelelahutust. Kustikad pidasid arvatavasti pikalt mänguplaani, mistõttu jäi nende soojendus ka poole lühemaks. Mängueelselt oli märgata, et reaali võistlejatel on eelist pikkusega, kuid ei tohtinud ka alahinnata vastastiimi. Mäng hakkas pihta. Veerandi algul ei saanud reaalkad vedama, lõpuks ka enam pidama. Arthur Entsik demonstreeris oma suurepäraseid oskuseid, mis meile kohe algul kindla edu tagasid. GAGikad proovisid palju, kuid seevastu realiseerisid vähe. Esimene poolaeg lõppes meie 6-punktilise eduga.

Teine veerand algas jälle reaalkate ülekaaluga. Tiimid alustasid puhta mänguga, kuid aja möödudes tõusid emotsioonid ja suurenes väsimus. Gagikad hakkasid

juba järele võtma, kuid meie trump Truve tabas õigel ajal ohjad enda kätte võtta. Kolmepunktimees hakkas esinema ning viis meie vahe kahekümne punktini. Vaheaeg tuli seisuga 35-55.

Edasi oli meie mäng Tauri Migguri ja Mikk Tali vedamisrollis. Vahe aina suurenes ja suurenes tänu oskuslikele spordimeestele. Kolmanda veerandi lõpuks olid GAG-i fännid nõrduinud, sest Reaalkoolile nad vastu ei saa. Kui neljanda veerandi poole peal vahe juba 40 punkti oli, seadsid enamust kustikatest oma sammud väljapääsu poole. Finaali võit tuli 46-punktilise edu ning suure tseremooniaga. Seis jäi lõpuks 107:61 MEIE kasuks.

Korvpalluritest abiturientid väärivad suurt tänuavaldust, kuna 3 aastat järjest võita koolidevahelist kossufinaali ei ole just naljaasi. Samuti täname mõlema kooli tantsijaid, kes pakkusid väga kütkestavat ja meeldivat vaheldust pingelisele mängule.

ARVAMUS | KELLELE? KEELELE!

Nicolas Lotman 135B

Meie emakeel on meie kultuuri ning rahvusidentiteedi tuum. Maailma muutudes keel kohaneb või hävib. Mis roll jääb selles meile, eestlastele, ja kui palju on meie otsustada?

Enne teema juurde asumist defineerime veidi keelt kui sellist. Juri Lotman kirjeldas keelt märgisüsteemina, mille aläüksused ehk märgid on suuga tehtavad häälsused. Nende märkide tähenduses oleme meie, inimesed, kokku leppinud. Kokkulepe kehtib ühe süsteemi piires, kuigi üks inimene võib mõista sama märgi eri tähendusi erinevates süsteemides. See on kerkinud aktuaalseks teemaks seoses EKRE ministrite ja saadikute viiega, mille tähendus võib olla nii “OK” või “*tutto bene*” kui “valge rassi ülemvõim”. Žestide kontekstuaalset tähendust demonstreeris tabavalt Riina Sikkut, näidates siseministrile Pikka Peetrit. Keelesüsteemi keerukust tajume inimestena hästi, võõrkeelte puhul märkame esmalt põhimõttelisi erinevusi emakeelest (näiteks sood, käänete puudumine, hääldusreeglid), emakeele puhul tabame juba vaistlikult ebakõlasid ning kohmakusi. Keele arenedes silenevad konarused, kuid uutel territooriumitel ekseldes tekitab tihti märkamatu sobimatud arengud.

Intervjuus Sirbile on keeleteadlane Reet Kasik öelnud: “Keel ei ole midagi sellist, mille keeleteadlased on tarbija jaoks valmis teinud. Ta on meie kõigi ühine looming.”¹ Iga inimene on vaba ning koostab lauseid täpselt nendest sõnadest ja nagu tema hing hetkel ihaldab. Seeläbi tuhmuvad sõnad ning struktuurid, mis pole keelekasutajale soodsad. Tegu on keele loodusliku valikuga. Meie käes on võim, kuid see tähendab, et meie vastutame keele saatuse eest. Praegu tungib eesti keelde inglise keel. Samas intervjuus sõnas Kasik: “Keelemuutused – nii uued kirjakeele normid kui ka kõnekeele arengusuunad – võivad meeldida või mitte meeldida, aga need ei ohusta eesti keelt.” Praegune suund põlisema sõnavara taandumisele ja asendumisele inglise keelest tulevaga

paljudele ei meeldi. Peamine põhjus on hirm, mis juhtub, kui äärmuslikus mahus ununevad omad sõnad ja asemele kolivad jäädavalt *amazing* ja *nice*. Inglise keel ahvatleb näiteks tugeva teadussõnavaraga. Miks leiutada ise vorme või võtta üle kellegi konarlikke konstruktsioone, kui inglise keeles on kõik ammu olemas? Pealegi on ingliskeelsed publikatsioonid maailmas nime tegemiseks tähtsamad. Mihhail Lotman ja Reet Kasik on rõhutanud, et just eesti keele

kadumine teaduskeelena oleks ääretult ohtlik selle tulevikule. Sel juhul taanduks Mihhail Lotmani hinnangul eesti keel olmekeeleks, millega ostetakse turul vorsti.² Tema unelm on seevastu ambitsioonikam: “Minu unistus on, et eesti keelest tõlgitaks teaduskirjandust. Paar minu artiklit on tõlgitud eesti keelest ja ma olen väga uhke selle üle.” Meie tulevaste teadlastena ülikoolides võiksime seda arvesse võtta, sest see on osa meile antud vastutusest. Juba praegu leiavad mõned inimesed, et inglise keel on peenekoeline ja ilus, samas kui emakeelt peetakse oma hingeseisundite või arusaamade väljendamiseks liiga banaalseks. Nii on mitmed noored otsustanud oma luulelennud või proosakatsed teha inglise või muus võõrkeeles. See kurvastab: eesti keel võiks olla see, millest tõlgitakse. Nõnda oli vastlahkunud Nikolai Baturini puhul, kelle menukamaid teoseid leiab vene-, ukraina- ning leedukeelsetena. Tõlkimine ise on omaette probleem, sest kvaliteetne tõlge on kallis, tiraažid johtuvalt emakeele rääkijate väiksest arvust pisikesed, seega peavad kirjastused valima, kas tuua emakeelde värske nobelisti teos ja kannatada tõenäolist miinust või teenida tulu, pakkudes eesti rahvale eneseabi- ning esoteerikaõpikuid.

Osalt hoidutakse tõlgetest lihtsalt seetõttu, et originaal on ikkagi *originaal* ja *täpselt see*, mida autor oli tahtnud öelda. Argentiina postmodernist kirjanik ning kirjandusteadlane Jorge

Petitsioon

Allikas: Teadmata

Luis Borges on oma loengutes lahanud luule tõlkimise probleemi.³ Ta mõistab originaali võlu tõlke kõrval, kuid leiab siiski, et tõlkimine rikastab keelt, kuhu tekst tõlgitakse. Hea tõlke väärtust hindab kirjanik vahel kõrgemaks kui teost ise, seda sealhulgas teostega nagu Baudelaire'i “Les Fleurs du Mal”. Isegi otsetõlget ei asu ta alavääristama ning leiab sellegi olulisena. Otsetõlke sünnipaigaks peab Borges piibli tõlkimist, mille sõnakasutus oma tollal võõraste vormidega on nüüd sulanud ühte nüüdisaegse inglise keelega, seejuures keelt rikastades. Seega ükskõik, mida teha eesti keeles, on selge: keel lõikab sellest kasu.

Lõpetuseks võtkem kuulda Henrik Visnapuud, kes 102 aastat tagasi seis samuti silmitsi rahvuskeele ja -kultuuri arengu murega. Tõesti, midagi pole muutunud: “Üliõpilaskond, olgem rahvuslik eelvägi, täis ülekeevat vaimu. Kuid olgem valvsad, pöörigem omad teravad võitlusodad kõigi kitsarinnaliste rahvuslaste vastu, kes rahvuse nimel loovad kitsendusi kõige uue ja ilusa vastu tades ja kirjanduses: pöörigem oma haljad vastse vaimu piigid kõigi pseudorahvuslaste vastu, sest need on kahjulikumad teistest. /.../ Sest mis aitab see kui saame tagasi oma keele, kui see on arenematu ja saamatu, kui meil vaenus ja sõgemees ollakse iga katse vastu, mis ses sihis tehtud, et keel moonduks vääriliseks väljendama meie vaimu.”⁴

ELIIDIST KODUS JA VÕÕRSIL

Markus Vaher
135B

Süüdistame eliiti, aga tahame kõik sinna kuuluda. Meidki pandi “eliitkooli”. Aga mis üldse on eliit? Kes selle hulka kuuluvad? Kuidas kujuneb eliit? Milline roll on noortel?

Eliiti võib lihtsustatult määratleda kui ühiskonna koorekihti, kelle kätte on kogunenud ebaproportsionaalselt palju võimu. Harjumuspäraselt vastandatakse eliiti ja ülejäänud rahvast. Seeõttu omistatakse eliidile vahel ühiskonna lõhestaja halb roll. Selline kriitika keskendub aga pigem eliidi ebaproportsionaalsele võimule ja selle kohati näilisele, kohati põhjendatud õigustamatusele, mitte kõrgkihi tegelikule rollile ühiskonnas. Seetõttu lähtugem neutraalsemast (ja loodetavasti asjakohasemast) definitsioonist: eliit on mõjukam osa rahvast, kelle hulgast tulevad need inimesed, kelles näeb rahvas üldtunnustatud eestvedajaid ja inimesi, kes veavad rahva rasketest aegadest läbi. Sellise määratluse puhul saame lähtuda kõrgkihi funktsioonist, mis seisneb nende elujõulisuses ning võimes oma rahvast ajaloos juhtida. Ühiskonna eliit jaotub laias laastus kolmeks: majanduslikuks, poliitiliseks ja kultuuriliseks.

Majandusliku eliidi moodustab rikkam osa ühiskonnast, kes omab arvestatavat osa ühiskonna kogukapitalist. Nendele inimestele kuuluvad varanduslikud ressursid, mille investeerimine dikteerib, millises suunas ühiskond liigub ning milline on elanikkonna käekäik. Niisamuti kuuluvad neile ka ühiskonna füüsilised tootmisvahendid. Maailma kontekstis moodustab see grupp hinnanguliselt 1% kogurahvastikust; sinna kuuluvad inimesed, kelle igakuine sissetulek on suurem kui 2400 eurot. Maailmamajanduse eliiti kuuluvad inimesed nagu Jeff Bezos, Bill Gates, Warren Buffett, Mark Zuckerberg ja Amancio Ortega. Eestist võime mainida

Kristo Käärmani ja Taavet Hinrikust, Markus Villigut (vil128), Raul Kirjaneni, Margus Linnamäed ja Toomas Annust.

Poliitilise eliidi moodustavad rahva valitud esindajad (sh nendeks pürgijad) ja teised inimesed, kes oma tuntuse abil mõjutavad poliitilist maastikku (kuigi nad ise aktiivselt poliitilist ametikohta ei oma). Nemad kujundavad ühiskonna väärtushinnanguid ja tegusid, kinnitavad väiteid või vaidlevad nendele vastu ning juhivad kõige otsesemalt rahva elu kujundavaid institutsioone. Maailma poliitilise eliidi moodustavad tuntud näod nagu Donald Trump, Xi Jinping, Narendra Modi, Jair Bolsonaro, Mohammad bin Salman, Emmanuel Macron, Jean-Claude Juncker ja Donald Tusk. Eestis on need inimesed näiteks Jüri Ratas, Kaja Kallas, Mart Helme, Andrus Ansip, Toomas Hendrik Ilves ja Kersti Kaljulaid.

Kultuurilisse eliiti kuuluvaid inimesi määratleda on keerulisim: nende inimeste mõju on tunnetuslik ja suuresti sõltuv vaatleja isiklikust informatsioonist. Nende tegevus ja mõtted kajastuvad nii loetavas, nähtavas kui ka kuuldavas meedias. Nende võimuses on mõjutada, kuidas me tajume maailma individuaalsel ning ühiskondlikul tasemel ning milline võiks olla tulevik. Üldjoontes on kultuurilise eliidi mõju ka ajaliselt kestvaim (õpime kooliski tundma ammu surnud meeste ja naiste mõttelende). Laia maailma kultuurilisse eliiti kuuluvad hetkeseisuga näiteks Haruki Murakami, J. K. Rowling, George R. R. Martin, Margaret Atwood, Stephen King, Michelle Houellebecq, Paulo Coelho, John Green, Emma Watson, Benedict Cumberbatch, Donald Glover. Eestlaste puhul võiksid praegusesse eliiti kuuluda Andrus Kivirähk, Indrek Hargla, Kristiina Ehin, Doris Kareva, Rasmus Puur, Arvo Pärt, Paavo ja Neeme Järvi, Hendrik Toompere, Tiit Ojasoo, Pärt ja Uku Uusberg, Elmo Nüganen ning nüüd ka Tanel Toom.

Tugeva eliidi kujunemiseks mistahes valdkonnas peavad vahendid eliidi tegevuseks (kapital ja inimesed) olema saadaval ning spetsialistid üksteist tundma, kusjuures mida isiklikumal tasandil, seda parem. Kontaktide loomine aitab

organiseerida enim kogenud spetsialistide koostööd ning loob eeldused suurteks tegudeks. Selsamal põhjusel on meil (üli)koolid, *startup*-inkubaatorid, konverentsid, seminarid, seltsid, ühingud jne. Seega algab kõik suhtlusest, suhtlus kujuneb aga kõige hõlpsamini just nooruses. Nõnda on ka loogiline, et Nõukogude ajal kujunes Eesti kultuurieliit Tartu tudengite tabletipidude-teadusseminaride käigus või Mati Undi korteris Mustamäel. Kuidas teisiti oleksid kokku sattunud inimesed Kalju Komissarovist ja Marju Lauristinist Lennart Meri ja Juhan Viidinguni?

Noorte rolliga eliidi kujunemises haakub ka praegune ajude väljavool Eestist: seni, kuni jätkub arukate noorte lahkumine, närbub meie kohalik eliit. Viimasel ajal on eriti teravalt tunda just poliitilise eliidi vahetumisega kaasnevat kriisi: Laulva Revolutsiooni põlvkond (Savisaar, Ansip, Laar) on kadunud või kadumas, aga uusi noori on peale tulnud vaid käputäis. Küsimusele “miks on meil parlamendis just härra Kaalep ja mitte mõni teine noor?” saab vastata hõlpsalt: suur osa ärksamaid noori on kadunud välismaale (ülikoolidesse või paremini tasustatud töökohtadele), mistõttu pääseb poliitikasse peaaegu iga võimuihar seltsimees, kes seejuures kaamerat ei karda. Noori kultuuriinimesi otsi niisamuti tikutulega taga: pole rahastust, pole loojaid, pole taset (kui ehk Lavakas välja arvata). Õnneks jagub meil siiski majanduspoisse ja -plikasid: sellega tegelevad nii lapsevanemad, ühiskond (vt aprillikuu Poisist) kui ka Reaalkool (vt Kaarel Kotkas, Markus Villig).

Niisiis süüdistame eliiti, aga tahame kõik sinna kuuluda. Viimase osas soovitan varakult tegutseda hakata: tee tööd, näe vaeva, armasta, pane pidu ja suhtle. Olles noor, kalpsad kergelt üle takistuste, nagu kaotatud unetunnid või murtud süda. Vali, mida soovid. Jäädes Eestisse, on meil sõbrad, kellega muuta maailma, ning minnes välismaale, on meil sõbrad, kelle juurde tagasi tulla. Eliiti vajab ühiskond mistahes juhul. Meil on oma osa mängida. *Carpe diem!*

¹ Intervjuu Reet Kasikuga, “Keel on meie kõigi ühine looming” Sirp 23.02.2018

² Intervjuu Mihhail Lotmaniga, “Suur aastalõpuintervjuu! Mihhail Lotman võtab aasta kokku: “Vahel tundub, et eestlased ei tunne end Eestis peremeestena.”” Postimees 28.12.2018

³ Jorge Luis Borges, “This Craft of Verse” Harvard University Press (2000)

⁴ Henrik Visnapuu, kõne “Vastne aeg, vastne vaim” (1917), kogumikust “Millal sünnib inimene” Ilmamaa 2018

HÄRRA KAABU EKSIRÄNNAKUD SÜVARIIGIMAAL

Erko Olumets
134A

René Piik
134A

Kui Härra Kaabu ärkas, oli päike juba kõrgel taevakaarel. Tema sinine äratuskell polnud Härrat Rammestavast unest üles virrutanud ja väärtuslikud töötunnid olid juba luhta läinud. Härra Kaabu pesi kiirelt hambad, triikis kaabu serva sirgeks ning seadis sammud vanalinna poole.

Tasuta (sarvedega) trollist väljunud ja näo Vabaduse väljaku poole pööranud, jättis Härra Kaabu süda löögi vahele. Oli ta sattunud tagasi 1940. aastasse, kus keset Maarjamaa pealinna marssisid punalippudega immigrandid? Kaabu raputas pead. “See on pelgalt viirastus,” suunas ta pilgu maha ja kõndis silmkontakti vältides sumisevast inimmassist mööda. Silmanurgast märkas ta siiski Georgi linte, jagus ka punatähti ja ikka nii kallist-armast sirpi ja vasarat. Esimesest ärritusest üle saanud ning täis võitlushimu, lähenes ta siseministeeriumi hoonele.

Kaabu avas ukse ja tervitas rõõmsameelselt, aga kindlal häälel valvelaua-tädi Leelo-Luule-Maimu-Saale-Urve-Virve-Merikest. Ja siis juhtus midagi eriskummalist, mis oleks mõne nõrgema närvikavaga rahvuslase kohe sealsamas hauda saatnud: kõrvaluksest hakkas sisse voolama multi-kulti euroföderaliste, käes lehvimas kaheteistkülgsetähelised sinilipud ja kooris kõlmas Beethoveni üheksas. “Taara, avita!” aetas Härra Kaabu inimmassi ning jooksis kärmelt viiendale korrusele oma tööboksi.

Hind

“Sõna on vaba. Tõemood ütleb nii. Aga

Eesti riik ei ole vaba. Eesti riigil on oma maks, oma tasu omal ajal, omad vaevad ja omad anastajad. Kindlasti võib mõelda, et on midagi, millest pole võimalik mõelda kui olematust. Aga et jääb üle, et on iseenesest teada, et Jumal on, siis nõnda võib mõelda Eesti riigist kui olematust ja rinnakuti kui millestki enamast. Meie, eesti rahva ülesanne on seda hoida enamana olematust, hoida seda vabana kultuurmarksistidest ja punaprofessoritest, euroföderalistidest ja sooneutraalsetest lasteaedadest.”

Härra Kaabu vajus tahapoole leenile ning puhkas silma. See on kaerajaan, mitte *harlem shake*. Et hoida eestlust elus, tuleb jääda truuks oma rahvale, mitte levitada mingit globalistlikku jura uuest maailmakorrast. Tuleb mõista, et saabunud eurohulluse ja lääne-ida vastandumise taustal on ohus väikeste rahvusriikide suveräänsus ja sumbumas nende hääle kõla. Süvariik aina süveneb.

Lahendus ei peitu aga mitte selgelt kallutatud ja politiseeritud ajakirjanduses (*a la* Objektiiv, Uued Uudised) ega intensiivses avaliku poliitika ajamises, sest see toob endaga kaasa automaatse vasakliberaalse vastureaktsiooni. Süvariiki tuleb rünnata seestpoolt. Aegamööda, mida enam puistata vihjeid riigi kultuuri-programmidesse, mida enam propageerida eestlust vasakliberaalses peavoolumeedias, mida enam hõrendada süvariigi luustikku, seda lähemale jõuab päev, mil kõik see kokku variseb ja süvariigi varemeist, “kus kõik pirrured kahel otsal lausa lähvad lõkendama,” tõuseb kui fooniks tahmast suveräänne Eesti Vabariik.

Ent ärgem rutakem ette ega mingem liialt vaimustusse Eesti Odysseuse eksirännakutest Soome kivistel saartel. Oleks väärt jätta mainimata rahvas, kel on seesamune tulnud aastatuhandete jooksul paremini välja kui kellelgi teisel. Rahvas, kelle tragöödia on talletatud meie maailma tähtsaimasse pühasse teksti ning kelle riigi üle ennast täis “progressiivne” neomarksistlik noorus nalja teeb, rahvas, kes suutis oma kultuuri elus hoida vaid järjepideva kohanemise, pea parasiitliku eluviisi tõttu, võttes alati viimast kehtiva korra nõrkadest lülidest.

Jah, (((nemad))).

Me peame tegema, mida (((nemad)))

tegid, kui soovime muuta Eesti *de facto* iseseisvaks. Kui soovime kehtestada riigi, kus ei võeta ühegi poliitbroileri valitud ametniku sõnu kuulda. Riigi, kus valitseb täiuslik demokraatia ja kohtuvõimu suvbioos. Kujutage ette sooja pilvitut suveõhtut. Lamate rohul, pilk üles taevasse heledate tähtede poole, tunnete tuuleliili oma põsel. See õhk, mida sel hetkel sisse hingate, ongi vabadus. Vabadus on tunda end eestlasena. Vabadus on öelda lahti kütkeist, saksa ikkest ning astuda julge samm parema tuleviku suunas. Vabadus on vabadus öelda, et $2 + 2 = 5$.

Vastuolu

Kuid unenäo kaunid, rukkilillelõhnalised pilved hajusid peagi ning Härra Kaabu saabus tagasi reaalsusesse. Rahvusriik tuleb taastada, see oli selge. Aga kuidas? Eriti tänasel päeval, kui vaenlane on tihti nähtamatu ja peidab ennast meie enda ridades. Seestpoolt alustades on mitu eelist, võib teha nägu, et ollakse nõus toimuvaga, ning sobival hetkel otsustavalt tegutseda.

Härra Kaabu tõusis püsti. Ta vaatas oma käekella. Pool üks. Paras aeg sööma minna. Nagu paljuski muus, jälgis Kaabu ka lõunat süües oma isiklikku kreedit – toeta eestimaist. Ta uskus, et muutus algab inimesest enesest. Et see on ainuke viis võita Sorose ja (((sõprade))) suurkorporatsiooni. Kui eestimaist polnud, tuli valida kas Poola või Ungari tooteid, rahvusriikide pere peab ühte hoidma! Kaabu lõi hambad Višegradis õuna sisse ja astus sööklasi vestibüüli. Üle fuajee silmas ta oma kolleege ja astus lähemale. Ürjo kriisireguleerimise küberintsidentide osakonnast jutustas kuulajatele: “/.../ ja sellepärast ma hääletasingi EKRE poolt!” Kõik vahetasid haudvaikuses pilke; kas Ürjo, muidu nii tark ja tore poiss, on tõesti krüptofaasist? Järsku hakkas Ürjo naerma ja ülejäänud grupp tema järel. Kõik said aru, et tegu on naljaga. Käty kodakondsuse- ja rändeametist hakkas hirnuma ja siis nutma, sellest sai grupp veel jõudu juurde. Kaabu ei saanud ainsana naljast aru. Ta üritas ka nalja teha: “Ja... ja... Mina e-hääletasin!” Keegi ei öelnud midagi. Imelik. Ta arvas, et tema nali oli palju parem kui Ürjo oma. “Tänapäeval e-hääletavad kõik,” ütles Käty. Kaabu läks punaseks ja pidi ennast koguma. Ta kõhatas ja võttis sõna: „Siis Issand läkitas rahva sekka mürgiseid madusid ja need

salvasid rahvast ning Iisraelis suri palju rahvast! Vot nii ütleb Sõna ja nii ütlen ka mina. Ja sõna, nagu me teame, on vaba! Aga selleks, et valimised oleks vabad (!), tuleb rahva sekka läkitatud e-hääletamise madu tappa!”

Hea uus ilm

Kui Kaabu oli emotsionaalselt üleskõetud naisele faktide ja loogikaga selgeks teinud, et e-valimine on otseselt vastuolus Jumala sõnaga ja põhiseadusega, võis ta naasta oma tööpostile. Paar tundi hiljem, pärast lugematute direktiivide arvustamist ja kerget eurosaadikute trollimist Twitteris, asus Härra Kaabu teele koju. Trollipeatuses tundis ta korraga, et tore oleks minna reisile ümber Eesti. See mõte tuli tõesti äkki. Astus ta ju samale trollile, millele igal teisel päeval. Inimesi oli palju, tiptund. Autosid ka palju. “Järjekordne läbikukkumine süvariigi poolt,” mõtles Kaabu ummikus seistes. Kuhu kadus 10

miljonit ausalt teenitud maksuraha? Kui kõik Tallinna sadamad suurendavad edasitagi voorivate rekade hulka, siis mis loogika järgi võeti Reidi tee planeeringust üks sõidurida vähemaks? On lollid naised ja siis on Zuzu. “Sa himustad küll oma meest, aga tema valitseb su üle,” podises Härra Kaabu enda ette. Paar vanemat prouat keerasid näod tema poole ja silmitsesid Härrat häiritud pilkudega. Kaabu põrnitses neid vastu ja näitas OK-märki (👌) takkapihta.

Lühikesel jalutuskäigul viimasest peatusest koju nägi Kaabu midagi lausa ajuvaba. Sadu ja sadu inimesi oli kogunenud tema kortermaja ette õuealale, lehvimas vikerkaarelipud ja aborti pooldavad plakadid. Püsti oli pandud eksprompt lava, millel parasjagu pidas kõnet mingi paks rastapatsidega naine. “Tuleb valida: kas önn, või see, mida inimesed vanasti nimetasid vabaduseks,” usutles ta rahvast. “Meil aga pole midagi kaotada peale oma

ahelate! Euroopat kummitab etnofuturismi tont, mille jõudu ei saa keegi arvestamata jätta. Ka Eesti oma neonatsid, kübertrollid, viha õhutajad, populistid, äärmuskatolikud, pagulasvihkajad...”

Järsku nägi Kaabu silmanurgast lähenemas homoteerulli, mille juht hoidis aknast väljas anarhistide kirjutatud kooseluseaduse rakendusakte. Kõrvulukustava pörina saatel sõitis teerull üle ette jääva rahva ning juht karjus täiel häälel: “Edasi, Kentuki poisid! Surm ekreitidele!” Õudus kangastus Härra Kaabu mõtteis, tema keha otsekui kivistus kohale. Külma higi kattis ta naha, kogu elu käis silme eest läbi veel enne viimast hetke, kui ainuke asi, mida ta silmad seletasid, oli hiiglaslik betoonsein. “Nii siis eestlus oma otsa leiabki. Kõikehõlmava aplausi saatel,” läbis viimane kurbnaljakas mõte Kaabu ajusoppe.

KÕVAD MEHED! SILMAPAISTVAD SAAVUTUSED REAALI RAMMUL

André Otti 136B

Taaskord on möödas aeg, mil võtsime mõõtu ja näitasime Lurichi jõudu. Selleks aastaks olid kokkulepitud võistlusaladeks jõurada, autovedu, rinnalt surumine, jõutõmme ja raskushoie.

Jõurajal ei tohtinud hetkegi venitada. Esimese takistuse ehk Lurichi kangi suutsid kõik kiiresti üles suruda. Järgnes rehviheide, mis oli kiirusraja kõige tehnilisem takistus, sest armas rehvi tahtis aina üles pörgata ja minema joosta. 40-kilogrammiste kanistrite tõstmine ei vajanud kuigi palju pingutust, kuid sellele järgnev karjapoiis kõnd oli oma võlude ja valudega. Need, kes suutsid raja joostes läbida, said tunda küll suurt koormust, kuid said ka palju võitu. Teised, kes olid truud takistuse nimele ehk „karjapoiis KÕND“, said kogeda esimese võistlusalaga tagumisi positsioone. Teooriat järgides tuli võitjaks Erik Laur.

Teiseks nägi ajakava ette autovedu. Pane aga rakmed külge ja tööta nagu hobune. Algas võis olla lootusvaene, kuid mitte keegi ei andnud alla ega leppinud autole kaotamisega. Üllatavalt tuli aga lõpujooksul aina kiiremini lähemale (sest siiski vist

$a=F/m$ ja $v=s/t$) ja tehtud ta oligi. Kaalep, kes suutis ainukesena ülesande täita alla 20 sekundi, tuli ka võitjaks.

Rinnalt surus igaüks, nagu jaksas. Alustada tuleb tasa ja targu, nagu näitas meile 12.a esindaja Oskar Järg 20-kilogrammise algraskusega. Kui enamik ei suutnud üle 100 kilo rinnalt suruda, siis kõige jõulisem rammumees näitas lausa 115 kilogrammi piiri. Alavõit läks seetõttu Erik Laurile!

Jõutõmme on üks vigastusterohke ala: võib seljale ja jalgadele haiget teha. Eks järgmisel päeval oli vingumist küll. Võistlusalas oli üllatuslikult 10. klasside

eest väljas Oskar Heinsaar, kes ei tahtnud anda võitu niisama lihtsalt käest ja surus maast lahti 180 kilogrammi! Võistlus Mihkel Kaalepiga oli tasavägine, kuid viimane suutis siiski võtta alavõidu, surudes 5 kilogrammi rohkem.

Viimase võistlusalana

oli raskushoie. Piimhape aina tungib õlgadesse ja vaata, et hoiaksid raskust kõrgel. Kindlasti on treenimisel suur roll, kuid sellel alal toob võidu koju kõige suurema tahtega rammumees. Selle aasta liidril oli mõlemat ohtrasti ning ta hoidis raskust lausa 2 minutit! Pole midagi öelda. Eks sellega oligi võistlus ära otsustatud ja rammumehe tiitel läks Mihkel Kaalepile! Palju-palju õnne!

NB! Nagu Eslon peale võistlust garderoobis ütles, tuleks järgmisel aastal aktiivsemalt osa võtta Reaali Rammu eelsel koosolekul, et suruda ikka läbi endale meeldivamad ja soodsamad võistlusalad.

Esikolmik

Allikas: Reaali koduleht

PER STYGA, PER MANES VEHOR*

René Piik
134A

Tulevastele kümnendikele

Kümnenda klassi parim osa on kohe alguses: retsinädal. Kui aga oma jumalaga suhtled sa tõenäoliselt vaid aasta, siis klassi ja lennuga jagad teist kodu järgmised kolm aastat oma elust. Käid nendega Mauruses söömas, kui söökla järjekord on liiga pikk, lased keeletunde üle, et piljardit mängida, kelgutad silmarõõmuga Kuutsemäel tähistava all, kaotad RKT kaardi ära, hilined ühe korra keemiasse (ise oled loll) ja palju muud.

Valikkursused mõtle enda jaoks kohe aasta alguses selgeks. Millised kursused mis aastal võtad, et nõutud arv täis saada. Etteruttavalt on see vajalik selleks, et saaksid abiturientina juba poole aasta pealt vaid neljal päeval nädalas koolis käia. Tea aga, et alustatud valikainet ei saa pooleli jätta, kui kuu aja pärast avastad, et ei jõua kuidagi selle arvestuse jaoks õppida.

Füüsikas, geograafias ja bioloogias istu esipinki, sest muidu sa konspekti täita ei viitsi ja avastad alles arvestuste nädalal, et pole viimase pooleteise kuu jooksul mitte midagi õppinud. Keemias on muidugi asjad teisiti.

UT-d hakka kohe kevadel kirjutama, aga ära juhendajale ütle, muidu nõuab ta sult sügisel mahukamat tööd. Suvi kümnenda ja üheteistkümnenda klassi vahel on mõneti keeruline, ennekoike seeläbi, et oled alles 17-aastane. Pole hullu! Seadus lubab sulle juba 40-tunniseid tööpäevaid, seega mine ja hakka pihta. Saadud raha pane kohe varakult aktsiasse, siis saad enne gümnaasiumi lõpureisi mitmekordistunud summa rahaks teha.

Hakka juba kooliaasta sees uudiseid lugema. Kui oled endale selgeks teinud, mis on mis ja kes on kes, tee aeg-ajalt Martin Saare kuuldes (koridoris, sööklas, *after-hours* Mauruses) poliitiliselt laetud nalju. Aasta pärast võid juba tema endaga

rääkides neid puistada ning juhul, kui ta peaks naljaga vastama, tea, et sinu hea õnne haldjas asub sellest hetkest alates direktori kabineti ees sekretäri taga boksis.

Tulevastele üheteistkümnendikele

Pole hullu, et UT-d suvel valmis ei kirjutatud. Aega veel on, julgemad koostavad tiitellehe alles kolmandaks kollokviumiks. Teadupärast valitakse UT valdkond komisjoni järgi, sest pole vahet, et tegu on su lemmikteemaga, kui pead igal sammul professionaalset tähenärimist ja kantseliiti taluma. Uurimistöö puhul on kõige tähtsam mees pidada, et aega võtab selle kirjutamine niikuinii. Et aga tundide ajal on pea võimatu koolipoisi hinde vääriliselt keskenduda nii õpetajale kui ka tekstiloomele, tuleb kirjutada varaste hommikutundideni välja ning siis koolis magamas käia. Järgmiste arvestuste ajal selgub, et su tulemused pole karvavõrdki halvemad tavalistest, ja viimaks koidab, mis on see müstiline aja planeerimine, millest pidevalt räägitakse. Rakendad saadud teadmisi abituuriumi lõpuni välja.

Kohe-kohe pärast kooli algust saad endale sõrmuse. Reaali gümnaasiumi saabki laias laastus jagada kaheks: *pre*-sõrmuse ja *post*-sõrmuse ajajärk. Sellest hetkest alates, kui sa sõrmuse sõrme pistad, kuulud nii enda kui ka koolilendade ja -õdede silmis kõrgemasse klassi. Sõrmuse järgi võid vanalinna lokaalides ära tunda vilistlasi, sõrmuse järgi tunnevad nooremad koolis sind ära kui gümnaasiumi õpilast (*sorry not sorry* kümnendikud). Pead omandama oskuse sõrmust pidudel mitte ära kaotada, või kui kaotad, siis hommikul üles leidma. Kumb neist lihtsam on, jääb sinu enda otsustada, kuid sõrmuseta kodust lahkuda ei tohi.

Suvi enne abituuriumi jäta vabaks. Avasta Eesti loodust, kuluta vanemate raha, sest aasta pärast mõtled vaid sellest, kui vaene sa tudengina hakkad olema. Või kui on õnn sul olla noormees, siis mitu tundi kasarmust koju sõitmisele iga kuu kulub. Kindlasti aga jäta vabaks päev, mil valitakse rebased, ja leia omale koht, kus netiühendus on vääramatu.

Tulevastele abiturientidele

Oled ringiga jõudnud tagasi sinna, kust

alustasid: retsini. Seekord on retsil aga pisut teistmoodi tähendus. Sa tunned, et viimased kaks aastat on läinud väga kiirelt, ehk isegi liiga kiirelt, ning uusi teadmisi reaalinest oled saanud minimaalselt. Vaiksel hakkab koitma, et varsti on minek, ning tundelisem osa su hingest kisub härdaks. Samas kujutab su rebane (või rebased) endas head mõõdupuud, millega isiklikku progressi tajuda. Mõistad, et oled tõesti arenenud, kuid mitte päris nii, nagu oleks ennustanud kolme aasta eest.

Suurt muud peale tundlemise pole sellel viimasel aastal koolis teha. Nühid pinki, kirjutad viimaseid arvestusi ja mõtled, kui palju aega sa koolis käimisega tegelikult raiskad. Käes on paras aeg tegeleda hobidega, poole kohaga tööl käia ja kiruda riigieksamite hoomamatult tobedat formaati. Õpid viimaks ära, kuidas kirjandi eest üle 20 punkti saada. Kui kirjutasid kultuuripäevikut, siis nüüd on käes aeg seda kasutada.

Kindlasti pea mees, et tegemata arvestusi ei tasu lükata maikuusse, sest siis ei taha sa enam koolis käia. Kui aga juhtud oma hindeid 20. mail vaatama ning avastad sealt eest paar MA-d, pole hullu. Kohustus koolis oma nägu näidata on selleks ajaks puhtalt formaalne - aega õppimiseks on rohkem kui kunagi varem.

Kui oled noor Kalev, käi kohe aasta alguses arstlikus komisjonis ära, sest juba poole märtsi pealt minnes on kindel, et sind ootab ees Kuperjanov. Valida saad heal juhul 11 ja 8 kuu vahel.

Kõige tähtsam on aga nautida seda üürikest aega, mida jätkub kooli lõpetamiseni. Järgmisel sügisel alustad sa juba peaaegu iseseisvat elu ning vaba aega jääb aina vähemaks. Tegele kõigega, mis sind huvitab, ja ignoreeri kõike, milles ei näe sa tilkagi võlu. Õpi mõtlema, arutlema ja ürita selgust tuua sellesse, mis teeb sind õnnelikuks. Nii hoiad end tervena kehalt ja vaimult.

Edu.

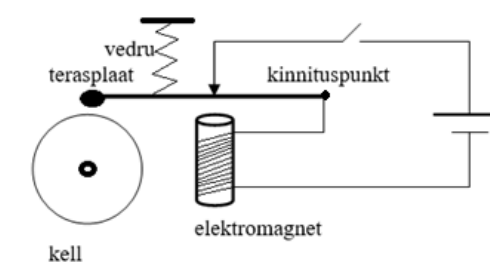
*Mind veetakse läbi Styxi ja läbi varjude - Mu elu on põrgu (Id. k)

ÕPILASTE NALJAKAD VASTUSED

////////////////////////////////////

Toomas Reimann

11. klassi füüsikakursuse „Magnetism“ arvestustöös sisaldus järgmine ülesanne. Joonisel on kujutatud elektrikalade skeem. Selgitage, kuidas kõlist töötab.

Vastus, mille eest õpilane sai maksimumpunktid. Kui lüliti sulgeda, läbib elektromagnet mähist elektrivool. Elektromagnet südamik magneetub ja tõmbab terasplaati enda poole. Terasplaadi vasakpoolne ots liigub vastu metallist kella ja tekitab heli. Kuna terasplaat liigub alla, siis katkeb skeemil noolekesega tähistatud kohas vooluring, elektromagnet südamik demagneetub ja vedru tõmbab terasplaadi tagasi. Vooluring sulgub taas ja protsess kordub, kui lüliti on suletud.

Et aga järgmistest selgitustest (õigemini neis sisalduvatest naljakatest mõtetest) aru saada, peaks 9. klassi elektriõpetusest meelde tuletama järgmised mõisted. Vooluringi moodustavad omavahel juhtmetega ühendatud vooluallikas, elektritarviti(d) ja lüliti(d). Elektritarvitis muundub osa elektrivälja energiast mingiks teiseks energialiigiks. Lüliti abil saab vooluringi kas sulgeda või avada. Vooluringe kujutatakse joonistena, mida nimetatakse elektriskeemideks.

Näiteid vastustest, mille eest punkte anda väga ei raatsinud:

- Kui vooluring ühendada, tekib magnetväli. Terasplaat tahab tõmbuda kella poole. Vedru annab terasplaadile võimaluse kinniselt liikuda. Plaat puudutab kella. Samal hetkel katkeb ühendus plaadi ja vooluringi otsa vahel ning vooluring sulgub. Seega sulgub ka magnetväli. Nõnda kõlisebki kell perioodiliselt.
- Kui lüliti sulgeda, hakkab vool liikuma positiivselt osalt negatiivsele osale. Kui vool jõuab elektromagnetini, tekib seal

magnetväli, mille mõjul terasplaat tõukub vastu vedru. Vedru aga lükkab plaadi tagasi alla nii, et see hakkab vastu kella taguma.

- Elektromagnet tõmbab terasplaadi kinnituspunkti enda poole, aga vedru tõmbab terasplaati enda poole tagasi, mistõttu terasplaat eemaldub kinnituspunktist. Protsess kordub, kuni vool on sees.

- Kui lüliti vajutatakse, siis teraspladis olev positiivne laeng tõmbub elektromagnetiga, kus paikneb negatiivne laeng ning kuna plaadi küljes on vedru, siis see tõmbab ta korraks tagasi, kuid laengud tõmbuvad üha uuesti ja uuesti ning plaat lööb korduvalt vastu kella.

- Kruvireegli kohaselt on elektromagnetil liikumissuund plaadi poole. Selle tulemusel surutakse vedru kokku ning terasplaadi parempoolne osa tõuseb kõrgemale. Kui voolu pole, kaob mõju plaadile, mille tulemusel vedru vabaneb ja plaat saavutab asendi, kus parem ja vasak pool on võrdsel tasandil.

- Kui lüliti sulgeda, hakkab elektromagnet terasplaati enda poole tõmbama. Kuna aga terasplaadi külge on kinnitatud vedru, hakkab see terasplaati tagasi tõmbama ja nii hästi kiiresti ja korduvalt!

- Kui elektromagnet ühendada vooluringi, tõmbab ta terasplaati enda poole ja terasplaat lööb vastu kella. See katkestab aga vooluringi, sest terasplaat eemaldub kinnituspunktist. Seejärel taastab vedru terasplaadi algasukoha ja kõik algab jällegi otsast peale.

- Kui lüliti sulgeda, siis esimese asjana tekib vooluring. Välja lülitades kaob vooluring, kuna see pole enam suletud.

- Vooluring läbib elektromagnetit.

- Siin on mängus Florentzi jõud! Kui võtta vasak käsi enda ette, on sõrmed voolu suunas, peopessa tuleb magnetväli ja põial näitab jõudu

- Kui süsteemi läbib vool, tõmbab magnet plaati enda poole ja kelluke teeb „kill“, kuid nüüd on vooluring katkenud ja pulk läheb tagasi. Nüüd hakkab magnet uuesti tõmbama ja kostub taas kõll.

- Vooluvõrk katkeb ja elektromagnet kukub mähise seest terasplaadile.

- Kui vooluring sulgeda, tõukab elektromagnet laetud terasplaadi vastu vedru, mis selle omakorda vastu kella tõukab.

- Terasplaat on bimetall. Kui vooluring

sulgeda, siis voolu soojusliku toime tõttu ta paindub ja läheb vastu kella, tekitades heli. Seejärel hakkab plaat jahtuma ja vedru tõmbab ta kellast eemale, mistõttu nüüd heli lakkab. Seejärel plaat jälle soojeneb ja teeb heli. Kõik see kordub väga kiiresti.

- Kui lüliti sulgeda, liigub vool esmalt läbi lüliti ning edasi läbi terasplaadi ja läbi juhtme kinnituspunkti edasi mööda juhet elektromagnetisse. Sealt edasi hakkab vool liikuma vooluallika negatiivse klemmi suunas. Elektromagnet, saades voolu, tõmbab plaati.

- Terasplaat, saades voolu, magneetub. Magneetumine on keha omadus tekitada ise magnetvälja, kui ta sellesse satub. Terasplaadi kinnituspunkti tekib põhjapoolus. Viimase fakti tõttu tõmbub terasplaadi kinnituspunkt alla, vedru lubab seda. Plaadi lõunapoolus ei ühendu kellaga, vaid liigub hoopis üles. Järgmisel hetkel tekib pooluste vahetus, kinnituspunkt tõukub elektromagnetväljast eemale, lastes teisel plaadi otsal lüüa vastu kella. Selline poolustevahetus toimub väga kiiresti ja seetõttu tundub kellakõlin meile ühtse helina.

Kui ütlused said arvutisse sisestatud ja Reaali Poisi toimetusele saadetud, oli aeg magama siirduda. Enne laualambi lüliti vajutamist meenus tõsine hoiatus: „Kui lüliti avada, vooluring kaob!“. Korraks jäin mõtlema, kas ma ikka tahan laelampidest, televiisorist, külmkapist ja ülejäänud kodustest elektritarvititest ühtäkki ilma jääda... Turtsatasin naerma ja avasin lüliti. (Unes nägin David Copperfieldi, kes sõrmenipsu saatel kaotas publiku silme eest lennuki, New Yorgi vabadussamba ning 70-tonnise Idackspressi vaguni!)

Õpilasi sundis ütlusi andma füüsikaõpetaja T.Reimann

MIDA SUVEL TEHA? MINU LUGEMISOOVITUSED SULLE

Kertu Birgit Anton 136A

Suvi pole enam mägede taga ja mõned meist vaevavad oma päid halliks, et see aeg ette ära sisustada. Mul on mõned soovitusel lugemishuvilistele või niisama mõtleivatele inimestele.

Alustuseks soovitan tutvuda Bea Johnsoni raamatu ja blogiga “Zero Waste Home” (muide, see peaks sel suvel ka eesti keeles ilmuma). Ta on kümne aastaga loonud *zero waste* eluviisi, mille eesmärk on elada võimalikult õnnelikult, omades täpselt neid asju, mida me vajame. Üleliigsete asjade elimineerimine vähendab keskkonnamõju ning jäätmeid silmnähtavalt. Johnsonide

pere terve aasta prügi mahub ühte väiksesse purki. Raamat on korraga rännukiri Bea *zero waste* teekonnast ning õpik, mille abil oma kodu lihtsamaks muuta, samas ka lihtsalt nauditav lugemine.

Teiseks soovitan lugeda “Losing Earth” Nathaniel Richilt. Pärast pikka uurimistööd on autor avaldanud põhjaliku kirjelduse sellest, kuidas aastatel 1979–1989 oleks inimkond peaaegu päästnud Maa kliimamuutustest. Ilmselgelt seda siiski ei suudetud, sest kliimamuutus jätkub aina kiirenevalt. Tundub uskumatuna, et suured naftafirmad nagu Exxon oleks kunagi teadlastega kliimamuutuse uurimise osas siiralt koostööd teinud, kuid nii see oli. Tuleb välja, et toona oli tegu vaid tõesti

käputäie inimestega, kes langetasid väga mõjukaid otsuseid. Väga hariv (hoiatust: ka masendav) lugemine.

Viimaks märgin ära blogi suletudring.ee. Eestikeelses blogis räägib Liisa Aavik erinevatel keskkonnateemadel. Enamasti mida-mina-teha-saan-vaatepunktist. Ta pakub praktilisi nippe ja lahendusi (veidi Bea Johnsoni moodi). Samas leiab sealt ka mõtisklusi ning arutlusi minimalismist, säästlikust eluviisist ja selle kohast ühiskonnas laiemalt.

Soovin kõigile kosutavat ja värskendavat suve!

FOLK JUHIB MEID SOOJA

Kristofer Mäeots
134C

Suvi on ukse ees. Selle avamiseks on meil veel vaja ainult õige pisut pingutada ja siis olemegi võidu- ja sõiduvees.

Milline mõnus muusika võiks meid aga suvel saata? Minu viimased kaks suve ja tõenäoliselt ka see läheb mööda folkmuusika seltsis. Folkmuusika mõnus akustiline kõla, soojad toonid ja kaunis temaatika on just see, mis läheb suvega minu jaoks kõige paremini kokku.

Üheks läbivaks teemaks folgis on olnud armastus ja armumine. Suvi on aja jooksul olnud selleks üks soodsamaid aegu. Võib-olla annab folk nii mõnelegi teist tugevama emotsiooni, kui seda kuulates liiguvad mõtted armastusele.

Häid folkansambleid on mitmeid. Eestis on ehk tuntuimad Trad.Attack! ja Curly Strings. Nende loomingut soovitan kindlasti kuulata. Kuigi enamik teist on seda tõenäoliselt juba korduvalt

kuulnud. Välismaistest esitajatest oskan veel soovitada selliseid nagu Mumford and Sons, Jeremy Loops ja George Ezra. Nende lood on väga mõnusad ja meloodilised.

Minu täielik lemmik ja kuulatuim folkansambel läbi aegade on olnud The Lumineers. Nende muusika tekitab minus erilise tunde, mida on mul suhteliselt keeruline isegi kirjeldada, sest ma ei leia selleks sõnu. Tõesti, ma räägin tõtt. The Lumineers on muusikat teinud juba aastast 2005 ja neil on ilmunud kaks albumit: “The Lumineers” (2012) ja “Cleopatra” (2016). Mõlema albumi muusika on kaunis ja nende sõnum on tugev. Teise albumi

“Cleopatra” kohta on YouTube’is väga häid videoid, mis seletavad selle saamislugu ja sisu olemust.

Need on kolm The Lumineersi lugu, mida võiksite kuulata: The Lumineers – “Ho Hey”; The Lumineers – “Sleep On The Floor”; The Lumineers – “Cleopatra”.

Sellega on minu muusikaarvustuste tee lõppenud. Loodan, et keegi luges ka päriselt neid artikleid ja kuulanud minu soovitatud lugusid. Loodetavasti leidsite endalegi midagi meelepärast. Nautige suve ja kuulake head muusikat. Tšauki! :)

The Lumineersi põhikolmik

Allikas: The Edge

RABAV „TROONIDE MÄNG“

– MIDAGI ENNEOLEMATUT, KORDUMATUT JA IMELIST EHK INIMSUHTED, POLIITIKA, SEKS JA SÕDA MAAGIAT JA DRAAKONEID TÄIS MAAILMAS

Gregor Pihlak 135B

USA fantaasiakirjaniku George R. R. Martini sulest ilmus 1996. aastal raamat „Troonide mäng. Jää ja tule laul“, mis pani aluse hetkel viiest raamatust koosnevale sarjale. Sarja plaanib Martin lõpetada seitsme raamatuga.

Martin mõistis väga hästi, et tema raamatuist on keeruline head filmi teha, kuid kui kanal HBO talle lähenes plaaniga filmida ligi 70 tundi kestes telesari, nõustus ta pärast kohtumist kahe tulevase produtsendi D. B. Weissi ja David Benioffiga müüma oma raamatusarja õigused. Nii läkski, et 2011. aasta 17. aprillist on kogu maailma nohikutel midagi, mille üle iga päev pikalt arutleda; midagi, mida korduvalt ja korduvalt otsast lõpuni vaadata; midagi, mida argielus tihti tsiteerida; midagi, mille pärast nutta ja karjuda, kuid tunda ka suurt rõõmu – see ongi tänaseks päevaks auhinnatuim teleseriaal „Troonide mäng“.

Mis teeb ühest sarjast midagi nii erilist, et selle vaatajaskond ei ole kordagi kahanenud? Juba esimest hooaega vaatas rekordiliselt üle 10 miljoni HBO tellija, praegu eetris oleva kaheksanda ja viimase hooaja lõpuks on see arv jõudnud vapustava 50 miljonini ning pluss veel miljonid, kes vaatavad sarja sisseostjate vahendusel. Ei

maksa unustada ka teadmata vaatajate arvu ehk neid, kes sarja illegaalselt naudivad. Mina leian, et „Troonide mängu“ sarja võrrelda kõigi teiste sarjadega on mõttetu, seega võiks pigem öelda, et tegemist on aastaste vahedega ilmuva 10-tunnise filmiga. Kogu asja teeb imeliseks tõsiasi, et suur osa imelistest taustapiltidest on üles võetud reaalse maailma ajaloolistes ja looduslikes paradiisides. Võttepaiguna domineerivad Island, Põhja-Iirimaa, Hispaania ja Horvaatia. Pean mainima, et tänu sellele sarjale oli Horvaatia linnas Dubrovnikus ja Hispaanias Gironas käik minule maagiline kogemus.

Loomulikult mängib iga filmi/sarja puhul olulist rolli osatäitjate näitlejameisterlikkus – näitlejate valik on õnnestunud perfektselt. Sarja esimeses osas tutvume Starkide perekonnapea Eddard Starkiga, keda mängib üks väheseid varem tuntud näitlejaid Sean Bean (tuntud ka kui „Sõrmuste isanda“ Boromir ja näitleja, kelle tegelase surm on kindel :D). Esialgu oli ta sündmustiku ja teiste näitlejate kandev tugisammas, kuid juba paari järgmise osaga õpib publik armastama sarja ilmumise algul üsna tundmatuid ja verinoori näitlejaid-näitlejannasid, kes tänaseks on oma rollid surematuks mänginud ning kellest on kujunenud maailma tuntud ja armastatud osatäitjad.

Kiita tuleb ka sarja kirjutajaid,

efektmeistrid, produtsente ja kõiki, kes näevad kaamerate taga vaeva, et see imeline sari koos oma kiiresti areneva looga meie ette jõuaks. Tulihingelised fännid teavad ja mäletavad, kui palju on pisaraid valatud, nt „Punases pulmas“, või kui palju rõõmustatud ja toolidelt hõisates püsti hüpatud, nt „Sohikute lahingus“ – need on kõigest üksikud näited 72 suurepärase ja meeliülendavast seiklusest, mis tänaseks linastunud on. Loomulikult annavad lisaväärtust ka suur hulk raamatuid, mille Martin kirjutanud on.

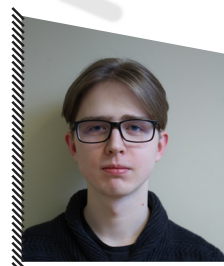
Praegu, mil mina seda lookest kirjutan, 2019. aasta 19. mail, on käes aeg, mida juba kaua kardetud ja oodatud on, nimelt jõuab homme, 20. mail eetrisse sarja finaali. Elus on ikka nii, et kõigel heal on kord lõpp, nii on lugu ka selle fenomenaalse teleprojektiga, millel on miljardeid fänne üle terve maailma. Neile, kes ei ole saanud osa sellest ootusärevusest, mida on tekitanud sarja jälgimine esimese osa eetrisse laskmisest alates, võin öelda üksnes üht: olete jäänud kõrvale millestki enneolematust ja kordumatust. Küll aga on nüüd aega, et rahu omas tempos sarja ja selle tegelasi armastama õppida. Mina aga ootan väriseses ja hirmunult kaheksa aasta kulminatsiooni.

Troonide mäng

Allikas: HBO

JUMALAGA, REAALI POISS

Kristjan Baikov
134C

Armas lugeja, suure tõenäosusega on see minu viimane kirjutis, mida siin lehes loed. Seega võtan minuti-kaks, et vaadata üle öla.

Õppida Tallinna Reaalkoolis on suur privileeg, mida arvatavasti siimaani täielikult hinnata ei oska. Minu südames on kindlasti koht nendel ebareaalselt tihedatel arvestuste nädalatel, uurimistö kirjutamisel ning otseloomulikult ka füüsikal. Samas on see kõik õpetanud mulle eluks asju, mida ei osanud varem arvata.

Esiteks, õpi targalt, leia endas see külg, milles oled tugev ja panusta sellele. See, mis ei tule väga hästi välja, tee rahuldavale tulemusele ning liigu oma eluga edasi. Teiseks, planeeri oma aega (eriline tänu

õpetaja Anu Kellale ja kultuuripäevikule). Ära jäta asju viimasele hetkele, mil oled juba nagu peata kana, sest saad aru, et kõik on kadunud. Jäta asjad eelviimasele hetkele, sest just siis saad piisava tahtejõu ja eneseohverdusega soovitud

tulemusteni ilma suuri kaotusi kandmata. Kolmas ja viimane õpitu: sa teed asju iseenda, mitte kellegi teise jaoks. Kool pole selleks, et sind ülekoormusega stressi viia, vaid selleks, et oleksid tulevaseks eluks valmis (jah, gümnaasiumiraskused on kõomes võrreldes sellega, mis meid ees ootab). Ära otsi oma muredes süüdlast (sageli on see õpetaja), vaid parem leia lahendus.

Meie koolil on lugematult palju traditsioone ja üritusi, mida aastast aastasse elus hoitakse. Üheteistkümnendas klassis saime sõrmused, kaheteistkümnendas märgi ja balli ning, noh, kümnendas oled veel nii rumal, et ei väärigi suurt midagi. Suur tänuavaldus selles osas Piret Otsale, kes minu meelest ongi paljuräägitud Reaali Vaim inimese kehas. Pingutage ja nähke

vaeva nende traditsioonide nimel, sest nad on seda väärt.

Olen Tallinna Reaalkooli gümnaasiumis veetnud kolm aastat. Ükski neist pole olnud samasugune. Suur aitäh kõigile, kes meie üle nende aastate jooksul valvanud on. 134. lend hindab seda. Isegi kui eestlaslike autistidena seda välja näidata ei

osata. Ega siis muud midagi. Tsiteerides klassikuid 135. lennust: „Üks kõikide, üks kõikide!“ Aitäh, Tallinna Reaalkool.

Allolev puudutab Reaali Poisi toimetust, aga kui tahad, võid ikka lugeda. On olnud vahvad kolm või mitu iganes aastat teiega koos kirjutada. Teil on peatoimetajatega meeletult vedanud, hoidke neid hästi! Seega ärge neile liiga palju meelehärmi oma hilinemistega valmistage. Anna andeks, Kirke, nende kõikide hallide karvade eest, mis mu hajameelsus sulle tekitanud on. Järgnevateks aastateks soovin teile jõudu ja jaksu!

Suur tänuavaldus selles osas Piret Otsale, kes minu meelest ongi paljuräägitud Reaali Vaim inimese kehas.

LUULETUS ERIK MÄELE

Eelmisel kuul andsin välja ristsõna Reaali õpetajatest. Kahjuks tegin suure vea ning unustasin sellest välja pikaajalise ristsõnade lahendaja Eriku. Seega siin on minu lepituskink talle:

See luuletus on pühendatud Erik Mäele,
Meelis Songe paremale käele.

Erik, oled suur kui mägi,
meeletu on su vägi.
Sind teada pole mingi häbi,
kuid vahel näagutad nagu vana käbi

Peas on sul üleliia aru,
mis sest, et oled nagu karu.
Ütlen sulle, ainult rahu,
see puudeladumine tuleb maru.

Aeg, mil saime viimast korda tõelised lapsed olla.

Allikas: Erakogu

MARKO METT: DON'T GROW UP, IT'S A TRAP!

Marko Mett

Alljärgnevalt *ns ühe *kekatreenerist *trenniõpetaja tähelepanekud ja vahejuhtumid, mis nelja õppeaastaga, peamiselt esimese ja teise kooliastme õpetamise kogemusele tuginedes on silma jäänud. *Skippisin seda üllistit muidugi mingi pool aastat küll edasi, aga lõpuks otsustasin *skämmida natuke noorte keelekasutust, et järgnevat tiraadi kirjutada. Midagi teha pole, olude sunnil, sest muidu ei saaks ju *rämekõvalt *traihardida siin ja oma kirjutamise *skilli arendada. *Loog, et ma ei ole *tsiiter sellepärast. *DAA!

2015. aasta sügisel, mil kooli tööle tulín, sain kohe targemaks, kui üht *rage läinud 1. klassi poeglast korrale kutsudes sain vastuseks: „*Vatt!? Õpetaja mis sa räägid, see on ju meie elu ja meie otsused!“. Korralekutsumisest veel. Meenub üks praegune 4.b õpilane oma koolitee algusaastatel peale korrarikumist: „Eiii, sa ei tohi meie klassijuhatajale ära öelda, sest ta on kuri! Isegi tema perekonnanimi on Kuri(m)!“

On olnud ka juhuseid, kui oma teist kooliaastat väisav poeglaps mööda meie kooli staadionit piiravat võrkaeda on 3 meetri kõrgusele roninud ja teeb „Spiderpig'i“, ise samal ajal „Simpsonite“ multikast tuntud tegelaskujule omast laulu kaasa lauldes. Eks pead teda siis

poolviisakalt paluma, et ta maapinnale naaseks. Teinekord olen ka ise esimesendikkude käest väikestviisi tõreleda saanud: „Õpetaja Marko. mida sa õige mõtlesid oma peaga(!), kui sa eelmisel neljapäeval trenni ei tulnud?!“

Lastele meeldib *pelada. Eriti seadmes. Igal võimalikul ajahetkel. Peamised mängud on fortnight, kläss roial, mainkräft ja kläss of kläns. Ja PlayStation4 pro pidavat olema parem kui Xbox. On mullegi kurdetud: „ta ei pela mukka õhtul arvutis ja ütleb, et ma olen nolifer.“ Kaebamine teiste peale on levinud. Meenub üks 2. klassi poiss, kes oma klassiõe kohta ütles: „Ta on meid (poisse) praktiliselt aastaid(!) kiusanud!“ Kiusamist tuleb ikka ette, selle väljajuurimine on lõputu protsess.

Aga kehalise kasvatuses tund 91,2%-le õpilastest meeldib. Liikumine on inimesele loomupärane. Inimene peab liikuma! Mõne jaoks on kehaline *iisi *lebokeiss. Aga on ka neid, kes millegipärast tunnis kaasa teha ei saa. Et riideid pole kaasas, seda ikka juhtub. Mõnel tihedamini. Nagu ikka. Aga on ette tulnud ka rida erinevaid omapärase definitsiooniga vigastusi nagu selja välja väänamine, käeluurebend, käelupainutus ja hüppeliigesepõletik.

Kõigile kehalise tund ei meeldi. Kui päris täpne olla, siis see on nüüd see osa, mis 91,2% üle jääb. Juhtum järgmine: gümnaasiumiõpilane seisab jalgpallimängu ajal nõutult keset mänguväljakut ja õpetaja

küsimuse peale, et miks sa mängus kaasa ei tee ja kas ma saan sind kuidagi aidata, tuleb lagedale väga omapärase vastusega: „Ei no ma vaatan seda pallilennu dünaamikat ja mõtlen, et kuidas ma siin väljakul peaksin end täpsemalt positioneerima...“ Tõeline *kämpamise meistiklass! Aga inimlikult arusaadav, sest kes ikka tahaks palliga lambist *heedshotti saada, eriti veel mingi *midgeti poolt.

On äraütlemata tore, et õpetajatööga käib paratamatult kaasas see, et päevast päeva meie noore sugupõlvvega koos toimetades püsib ka ise noorena – tead, mis laulud on antud hetkel moes (terve Taukari repertuaar, Kikimiki) ja mis poes peaksid käima (Tiger, Subway, Ülemistes emaga shoppamas). Ka peamised noorte liigutusvilumused on mõne aastaga omandatud (*floss*, *täb). Lisandväärtusena oskad sa *feilida, *seivida, *kärrida ja mis peamine, *TIIMIDA!.

„Don't grow up, it's a trap!“

Kena kooliaasta lõppu kõigile kõigi #kekatreenerite poolt! ;)

*ns = niisama

*kekatreener = kehalise kasvatuses õpetaja

*trenniõpetaja = kehalise kasvatuses õpetaja

*skip(pima) = harjutust vahele jätma, viilima

*skämmima = varastama (pidavat olema growtopiast)

*rämekõva = vaimustavalt hästi tehtud sooritus

*traihardima = ennastohverdamavalt pingutama

*skill = oskus midagi (hästi) teha

*loog! = otseloomulikult, iseenesest mõistetavalt

*tsiiter = sohitegija, valemängur

*DAA! = otseloomulikult, iseenesest

mõistetavalt

*rage minema = vihastama

*vatt? = mis?! mis viga on?! tavaliselt komplektis käte laiutamisega

*pelama = mängima

*nolifer = igav inimene

*iisi... = lihtne ülesanne

*lebokeiss = lihtsalt seisma, valvama, mitte

kaasa tegema

*heedshott! = palliga kogemata vastu pead saama

*midget = väikest kasvu kaasõpilane või kellegi noorem õde/vend

*floss = omapärane tantsuliigutus

*täb = omapärane liigutus kättega peale

väravalöömist jalgpallis

*feilima = ebaõnnestunud sooritust tegema

*seivima = päästma, olukorrale lahendust leidma

*kärrima = tassima, kandma, võistkonnamängus liidriomadusi näitama

*tiimima = võistkondlikult mängima, koostööd tegema, üksteist toetama.

Põhimõtteliselt võrdub see lausega „Üks kõikide, kõik ühe eest!“

KOLM NIPPI, MIDA TÄHETARGAD SALAJAS HOIAVAD

Tom Enriko Kelt 135B
Rene Aleksander Truuts 134C

Tere!

Meie oleme Dum-Dum ja Tom-Tom ehk täpsemalt Rene ja Tom. Kahele normaalsele noorukile omaselt lahendame ka meie iga päev internetis teste, et rohkem enda kohta teada saada ja elus oma teed leida. Järgnevalt toome teie ette testid, mis meid endid enim kõnetasid.

TEST 1 | Kes sa oma hingelt oled? Vaata järele, milline majesteetlik loom on sinu hingesugulaseks!

Test võtab kokku sinu parimad omadused erinevate intrigeerivate küsimuste läbi, mis on illustreeritud ilusate (:) piltidega. Meie lemmikküsimus: Vali koht, kus sooviksid ühe kosutava uinaku teha.

Saime Tomiga mõlemad tulemuseks delfini. Delfinid on lahked, rahumeelsed ja armsad loomad. Neile meeldib seltskond. Nad on rõõmsameelsed, siirad ja seiklushimulised ning sinu iseloom vastab nende omale suurepäraselt!

TEST 2 | Tee iseloomutest ja saa teada, milline nublu lugu sina oled!

Seekord õpid lähemalt tundma just seda poolt endast, kes reede õhtul pinda peab valima. Kas oled Täkk või ööliblikas? Peole lähed millegi liibuvaga või hoopis võimalikult paljastavaga? Lahenda test ning leia oma laul!

Rene: “2 quick start”

Sa oled nunn! Vahel öeldakse sulle, et näed asju liiga sageli läbi roosade prillide. Tegelikult on see hea, sest kellele ei meeldiks positiivsed inimesed. Kas oled praegu armunud?

Tom: “Mina ka”

Sa ei võta elu väga tõsiselt, sest sinu jaoks on nautlemine kõige olulisem. Sellest tulenevalt meeldib teistele väga sinu seltskond. Oled sageli peo hing. Samas võib sinu kergemeelsus sulle kätte maksta, sest sa ei pruugi osadesse teemadesse piisavalt tõsiselt suhtuda.

TEST 3 | MILLINE SHREKI TEGELANE SA OLED?

Antud küsimustikest oli see kõige ausam. Test tekitas mõningaid pettumusi, kuid samuti aitas tõelist mina näha. Kui oled segaduses ja ei tea, kuhu edasi liikuda, mida õppima minna või on meelel mõni muu eksistentsiaalne küsimus – see test on sinule!

Rene: Fiona

Fiona on esmapilgul nagu tüüpiline õrn printsess, kes vajab tugevat ja kvaliteetset päästjat, kes ta sülle haaraks ja kurja draakoni valvatavast lossist minema tassiks. Tegelikult on selle õrna pealispinna all peidus tugev ja iseteadlik naine, kes teab täpselt, mida tahab ja kuidas tahab. Samuti on peene välimuse all tegelikult peidus rõhitsev ja ebameeldivate kommetega sookoll, kes sobib Shrekiga

ideaalselt kokku. Kas ka sinul on varjatud ebameeldivaid harjumusi? Varjad oma päris tegelikku mina?

Tom: Saabastega Kass

Vaatamata oma väikesele kasvule on saabastega kass võimeline jagu saada temast tunduvalt suurematest vastastest. Ta on osav ja kaval ning oskab vaenlase üle osavalt nalja heita, näiteks tantsides mõõgaga tema ümber. Kui vaja, muudab ta end armsaks suurte silmadega kiisukeseks ja vaenlaste südamed sulavad hetkega. Ta on uhke võitleja ja tarmukas edasipürgija. Tema kaubamärk on kahtlemata nutikus, millega on võimalik saavutada mida iganes. Kas tunned end ära?

Pärast testide läbimist õppisime tundma nii naist kui elajat, kes meis kõigis peitub. :) Vahel võid arvata, et tead enda kohta kõike, kuid pärast neist ükskõik millise testi lahendamist võid kindel olla, et su arvamus ei jää samaks, vaid leiad mõne uue külje, mida arendada. Loodame, et ka Teie saite lehest sama palju kasu kui meie ning soovime Teile ilusat suve! Samuti, tegemist on Rene viimase RP artikli/*shitpost*’iga. Aitäh Teile ja kena lahendamist!

OLGE SÕBRALIKUD JA TERVITAGE KÕIKI!

Olena Predko 139C

Sellel nädalal toimus 7C klassis teretamise nädal. Selle raames pidid õpilased igal kohtumisel teretama igat koolitöötajat. Tegin 7C õpilaste seas väikese küsitluse. Kõige olulisem küsimus oli: “Mis oli tervitamise nädala eesmärk?”

Paljud vastasid, et teretada tuleb selleks, et olla viisakas ja tõsta inimeste tuju. Oli ka neid, kes teretasid ainult sellepärast, et õpetaja käskis. Küsitluse andmete põhjal võib öelda, et Tallinna Reaalkooli 7C klass on väga viisakas, sest nad üritasid teretada kõiki koolitöötajaid.

Klassi arvates on kõige sõbralikum õpetaja

Natalja Sinjukina, sest ta teretab alati. Ja kõige sõbralikum õpilane on Viktoria Kaasik. Olge sõbralikud ja teretage üksteist!

VÄIKESE MAJA VÄIKE ELULUGU 2 – UKU LINTROP 2.B

Laura Raik 135B

Tulevikuplaanid

Eelmise õppeaasta kevadel oli Ukul soov muusikakooli tšellot õppima minna, selle unistuse viis ta täide: muusikakoolis käib Uku nüüd teispäeviti ja reedeti. Uku on pärit musikaalsest perekonnast, öde lõpetas muusikakooli, õppis viiulit. Ka isa mängib erinevaid pille. Ukule väga meeldib tšellot mängida ning olles proovinud läbi mitmeid pille, otsustas ta siiski selle kasuks. Karjääri osas mõtleb Uku endiselt arhitektiks saada, lisaks meeldib talle väga joonistada.

Teadlaste öö

Sel sügisel sai Ukut näha ka teadlaste ööl. Seal oli ta isetehtud kitarriga. Kitarrimeisterdasid nad isaga kommikarbist ning harjavarrest ning tegemist ei olnud dekoratiivse pilliga, vaid seda sai ka mängida.

Muusika

Uku kuulab endiselt klassikalist muusikat ja rokki. Nimesid Ariana Grande ja Justin Bieber Uku ära ei tundnud. Ka nooremates

klassides on populaarsed Nublu ja Viis Miinust, Uku neid ei kuula, aga ei pane pahaks kui teised seda teevad, sest maitsed on erinevad. Sel aastal esinesid Uku ja ta parimad sõbrad Ool ja Siim playbackil Queeni looga „We will rock you”, Uku oli kitarrist. Sama koosseisuga esinesid poisid ka eelmisel aastal ning ta väga loodab, et koosseis ei muutu ja neid on laval näha ka kolmandas klassis.

Uued koolis omandatud oskused

Nüüd oskab Uku korrutada peast 8-ga, nädalavahetusel õpib 9-ga korrumatist. Ka liitmisoskused muutusid paremaks, aga käekiri on võrreldes eelmise aastaga lohakamaks läinud.

Vahetunnid

Vahetundidel lapsed eelkõige räägivad teineteisega, õues ukakakt mängitakse ainult söögivahetunnil, sest sellest aastast kolis Uku klass Pärnu maantee majja ja sealt on keeruline õue saada.

Väike maja vs Pärnu mnt maja

Uku sõnul on igal majal oma positiivsed ja negatiivsed küljed. Pärnu maantee majas

on rohkem ruumi, aga garderoobis tekivad suuremad ummikud. Väikesest majast saab aga kiiremini sööklasse.

Sünnipäev

Eelmisel aastal oli Uku oma sünnipäeva pärast mures, sest see on suvel. Uku sõnul läks sünnipäev hästi ja sinna tuli just parajas koguses sõpru, vaatamata toimumisajale.

Uku Lintrop

Allikas: Erakogu

	6			9			1
		9	1				8
	8					7	2
	5	6	4		8		
		3	6		1	8	
			9		2	3	1
6	9						5
5				7	6		
4			8			2	

			1			6		4
			2	6			8	7
			7	3			2	
				2		8	5	
8			5		7			1
	5	9		3				
	2		4	1				
3	1			5	2			
6		4			9			

ÜTLUSED

***T. Reimann** kirjutab tahvlile lühendi "MV" (magnetväli).*

Klass naerab.

T. Reimann: "Teil on vist mingi klassisisene nali?"

Õpilane: "See on noorte seas levinud lühend, millel pole just kõige viisakam tähendus."

T. Reimann: "Meie jaoks on sellel lühendil küll üsnagi viisakas tähendus: magnetväli."

A. Kell tutipäeval pörandat koristavale abiturientidele: "Kas sind ülendati koristajaks?"

A. Kell: "Lauselühend on tegelikult kergelt kohitsetud põimlause."

H. Juurma: "Suurepärane interaktiivne tahvel meil on, aga GeoGebra programmi pole matemaatikaklassi arvutisse alla tõmmatud."

H. Juurma: „Ma loodan, et te kõik olete ammu lahti lasknud mõttest, et me õpime koolis eluks vajalikke asju.“

M. Saar: „GAGi ajalugu on küll pikem, aga meie oma ehk sisukam.“

K. Koit 10.a klassile: „Meie Tiia Luugiga avastasime, et teie klassis on potentsiaali. Kui te just 11. klassis nõrgukesteks ei osutu ja uurimistöö käigus ei murdu – nagu teate, pole see meie majas harv nähtus – siis võivad teist 12. klassis täitsa inimesed saada.“

M. Saar: „Eestis ei pea mitte ükski laps kannatama destilleeritud vee puuduse käes.“

A. Talts nähes, kuidas õpilane hoolsalt järgmiseks tunniks pisikesele paberile spikrit meisterdab: "Miks te seda nii väikesele paberile teete. Võtke suurem paber, endal mugavam töö ajal vaadata ju."

M. Saar esmaspäevases tunnis: "See on muide selle nädala viimane esmaspäev."

M. Saar: "Sellest, mida ma teile täna tahvlile tegin, on 1/5 jura. Aga milline viiendik, see otsige ise üles."

T. Reimann: "Alkohol on hea! Noh, aurustumise mõttes."

Õpilane jutustab tunnis

T. Reimann: "Varsti lähed ukse taha! Ma oskan vahel kuri ka olla!"

T. Reimann avaldab voolutugevuse valemist: "q=i*t, q on infotehnoloogia."

P. Karu: "Nüüd, internetiajastul võiksid tekkida uued vanasõnad. Näiteks: kui sind Moodles pole, siis pole sind olemas."

P. Karu: "Kus me Eestis nii palju põhjavett kasutame?"

Õpilane: "Joome seda."

P. Karu: "Joome palju? No vett küll mitte."

R. Maasik paneb supi sisse läätseid.

R. Maasik: "Ärge ajage toiduläätseid sassi optiliste läätsedega, sest optilisi läätseid tavaliselt ei keedeta!"

T. Reimann: "Klaas keeb liiga kaua, ei ole mõtet oodata."

P. Karu õpilasele: "Ma olen nõus kinga jalast ära võtma ja sind sellega viskama."

M. Saar (tiitrimisel) "Pane pool tilka veel."

K. Kupits "Võtke arv, mis on väiksem kui kaks, näiteks kolm."

M. Saar: "Eks Hansa Liit ja Euroopa Liit on mõlemad üks sakslaste vandenõu... Ei, ega tegelikult ei ole. Või natuke ikka on ka.."

Õpilane: „Kuidas see loogiline on?“

T. Reimann: „See on kvantfüüsika.“

11.b klassist olevat 10 inimest spikerdanud.

T. Reimann: „Kuna nad üle kolme niikuinii ei saanud, siis ei hakanud tulemusi tühistama ka.“

Õpilane: „Elus juhtub hullemaidki asju...“

T. Reimann: „Nagu näiteks Vakral.“

				7	8	3		
			3		9	2	4	7
	3			2			6	1
	7	5						4
9						5	7	
3	5			8			1	
6	2	4	1		3			
		1	2	5				

PALJU ÕNNE!

Martin Saar **04.06**

Katrin Nielsen **05.06**

Marko Reedik **06.06**

Triinu-Liis Vahter **14.06**

Reivo Maasik **20.06**

Tiia Niggulis **20.06**

Katri Veskimeister **23.06**

Triina Silvia Purje **24.06**

Paula Randver **25.06**

Helli Juurma **29.06**

Veiko Toomlaid **29.06**

Tiina Talvi **30.06**

Gennadi Mozlov **22.07**

Keili Simastel **25.07**

Kaia Tamkivi **01.08**

Helen Kaasik **06.08**

Kati Pajuman **06.08**

Kaia Kivitoa **07.08**

Karin Kundla **08.08**

Erik Mäe **19.08**

Meelis Songe **20.08**

Kati Kurim **29.08**

Andres Talts **31.08**

o Peatoimetus

Kirke Kaur 135B

Margareta Päts 135B

o Kujundus

Joosep Viik vill132

Susanna Mett 134A

o Küljendus

Regita Luukas 135C

o Toimetus

René Piik 134A

Erko Olumets 134A

Birgit Saliste 134B

Kristofer Mäeots 134C

Kristjan Baikov 134C

Rene Aleksander Truuts 134C

Liis Liivand 135A

Nicolas Lotman 135B

Kristjan Nork 135C

Siret Siim 135C

Heleen Rahel Ojasalu 136A

Tom Enriko Kelt 135B

Markus Vaher 135B

Gregor Pihlak 135B

o Keeletoimetus

Tarmo Pungas 134A

o Toimetuse nõuandja

Kaia Kivitoa

Mirja Särg

o Aitäh

Toomas Reimann, Marko Mett,

Karl-Martin Idol vill130A, Sofia

Markson 134A, Kertu Birgit Anton

136A, André Otti 136B, Olena

Predko 139C, Liisa Mai Arismaa

136B, Hannah Kurm 136B, Joonas

Mengel 136C, Hugo Kivilo 136C

o Kaanefoto

Stina-Marie Maripuu

o Lehe nr

165